

1957

Çok Aziz ve Muhterem Tayyip Beyefendi Kardeşime!

Edep, tevazu, ruh asaletinin, kısaca kemâlin tam bir levha-i insaniyesini tersim ve temsil eden 1.10.1957 tarihli mektubunuzu aldım, okudum; tekrar zevkle, meserret ve mefharet içinde okudum! Nâçizdarlığım hakkında tam bir samimiyet ve uhuvvet hisleri içinde izhar buyurulan his, fikir ve ruh birliğinden sonsuz meserret ve inşirah duydum. Medar-ı mefharetim ciheti ise üniversite hocaları içinde hâlen de mahviyet, tevazu ve kadirşinaslığı kemâliyle yaşatacak varlıklarımızın bulunmuş olmasıdır. Bu lütufkâr lâkin çok samimane ve asilâne olan yazınız bendenize tıp tahsilimde tevazu ve mahviyetin olmaz birer abidesi bulunan Mazhar Paşa, Celal İsmail, Cevat Mazhar gibi hocalarımı gözlerimin önünde canlandırdınız ki zat-ı âlî-i biraderanenizi bir kere daha ve katlama takdir ve tebrik ederim.

İbraz, ihya ve tesis buyurulan ruh ve gönül birliği aynı heyecan, aynı samimiyet ve ünsiyet içinde yalnız bu fani âlem için değil, ebediyet içinde dahi yakın ve beraber olacaklarını kabul ve tebşir edebilirim! Bu his ve gönül birliği pek kısa kalan hayatım boyunca en büyük zevk ve teselli de olacaktır. Üniversite ve mesleğiniz âleminde en yüksek mertebeye ulaşmanızla beraber benzerlerinizin çok olmasını da insanlık namına Cenabı Hak'tan diler ve niyaz eylerim.

İstanbul'a her gelişimde sizleri ziyaretle koklaşmak, insanlık ve kemâl bahçesinden zevk ve kerem almak en başta gelen işim olacağına inanınız!

Yalnız fakültenizde, o ilim ve marifet diyarında hangi gün ve saatlerde bulunduğunuzu şimdiden bildirmenizi rica ederim.

Sizleri candan soğumaz ve ölmez bir his ve muhabbetle kucaklar gözlerinizden öperek selamlarken Allah'ın lütuf ve sıyaneti daima sizinle olsun duası da her daim yâd ve tezkârımdır. Çok muhterem ve kıymetli kardeşim.

7 Birinci Teşrin 1957

Edirne

Doktor F. Tarman